

**Det kongelige
Justis og Beredskapsdepartement,**
Postboks 8005 - Dep.,
OSLO 0030.

Lillestrøm, 30. mai 2020.
Gjerdrumsgt. 17,
2000, LILLESTRØM.

Elektronisk svar på høringen sendes til

: postmottak@jd.dep.no

Forslag til ny våpenforskrift.

Undertegnede, Are Fosjord, har vært aktiv i skytermiljøet siden 1969. Jeg har vært formann i pistolklubb og skytterkrets i mange år, kasserer i flere skytterlag og er formann i Norsk Våpeneierforbund (NV) pr. dd.

Jeg har i alle disse årene vært aktiv med i diskusjon av forslag til ny våpenlov, forskriften og diverse rundskriv.

Den foreslåtte våpenforskrift skiller seg vesentlig fra tidligere forslag.

Dagens lovverk/forskrift støtter seg på flere presiseringer i rundskrivs som i mange tilfelle ikke har hjemmel i lov eller forskrift og som gir våpenkontorene rom for forskjellige tolkninger vedr. aktivt, våpentyper, opplæring, hvor mange stevner man må delta på osv, før en ervervstillatelse innvilges.

I det fremlagte forslaget til ny våpenforskrift vil jeg bemerke at Justisdepartementet (JD) denne gang har lagt fram et forslag som på mange områder har tatt hensyn til skytterforbund og lags behov for å få et klart lovverk å forholde seg til.

Forskriftens bestemmelser er bedre tilpasset dagens skytermiljø og vil gjøre det lettere for våpenforvaltningen å vurdere ervervs søknader til jakt- og konkurransevåpen.

Under gjennomgangen av høringen oppdager jeg at JD allerede har gjort endringer i eksisterende Våpenforskrift, uten å sende endringene på høring. Og deretter refereres det i høringen til denne forskriften, som om den var trådt i kraft.

JD skriver på side 5 i Høringsnotatet:

"I § 2-5 videreføres kravet til løyve for å kunne erverve og ha våpenmagasin med stor patronkapasitet etter gjeldende våpenforskrift § 7 a."

Men gjeldende våpenforskrift har ingen §7a. Og det er gjort flere endringer i våpenforskriften, i §§ 1, 4, 7, 22, 41, 55, 56, 64, 66, 67, 70, 71, 78, 93, 100 og 106.

Jeg mener at dette er så ureglementert at høringen bør trekkes tilbake, og sendes på nytt. De endringene som er gjort uten høring, kan tas med i nytt forslag til våpenforskrift.

Rundskriv:

Med klare forslag til bestemmelser for opplæring, aktivitet og hvor mange våpentyper som kan erverves, bør nå rundskrivenes tid være over.

Opplæring og informasjon til landets våpenkontor må bli en prioritert oppgave når ny våpenlov og nye forskifter er vedtatt, slik at lik praktisering av regelverket blir gjennomført.

Som aktiv skytter erfarer jeg at vi som har jakt- og konkurranse skyting som hobby og livsstil, er med på å trygge og videre føre akkurat det som våpenlovens § 1, har som formål.

Ved søknad om erverv av mine konkurransevåpen har jeg aldri vurdert eller tenkt på ”stor ildkraft” eller har et ”stort skadepotensiale.”

Mitt største ønske ved erverv av konkurransevåpen, er at våpenet med en perfekt tilpasset kruttmengde og prosjektil, gir den beste samling på den avstand konkurransen krever.

For å få til dette kreves store treningsmengder, med testing av forskjellig ladninger, kuler, fett og tennhetter, samt mye fysisk- teknisk- og taktisk trening.

I ervervssøknaden har søkeren(e) underskrevet og forpliktet seg til å bruke jakt- og konkurransevåpen til den og de øvelser det er søkt om. Våpeneiere har også lojalt fulgt opp nye bestemmelser om oppbevaring av jakt- og konkurransevåpen.

Jeg vil derfor påstå at norske jegere og konkurranseskyttere er de beste ambassadører for å fremme en god våpenkultur i vårt land.

Ny er også våpenlovens § 1

”Formålet med loven er å beskytte samfunnet mot uønskede handlinger med våpen og fremme en trygg våpenbruk.

Formålet i våpenlovens § 1 støtter alle registrerte våpeneiere, og alle gjør sitt ytterste for å etterleve de bestemmelser som våpenlov m/ forskrift fastsetter.

MEN, beklageligvis, det vil alltid være banditter og kriminelle som gir ”blaffen” i en hver form for lovbestemmelse.

Våpeneiere gjør i hvert fall det som står i deres makt for at våre jakt- og konkurransevåpen ikke skal komme på avveie. Vi er garantien for at våpenlovens § 1 blir fulgt opp.

Selv om mange av forslagene i våpenforskriften gjør det lettere for oss våpeneiere, er det noen punkter som bør tas ut. Begrunnelsen fremkommer i kommentarene til ny våpenforskrift.

- Søknad om blankvåpen.
- Meldeplikt til politiet på fastsatt skjema om erverv og innehav av deaktiverte våpen.
- 15 komplette skytevåpen med tilhørende våpendeler for klubber.
- For å godkjenne skytterorganisasjoner, foreslås det at organisasjonen må ha minst 10 lokallag.
- Godkjenning av skyteprogram for godkjente skytterorganisasjoner.
- Hvert femte år sendes et oversikt over gjennomførte skytekonkurranser i den skytesporten som har gitt grunnlag for tillatelsen, magasiner, til det politidistrikt vedkommende er folkeregistrert.
- Tillatelse fra politiet for å erverve og inneha magasiner etter § 2-5.
- Hjemmebesøket. Politiets kontroll av våpenoppbevaringen.
- **Gebyrer.**

Kommentarer til - 5. Forslag til ny våpenforskrift.

Jeg har tatt for meg i min høring forslagene som berører materielle regler for oss som utøver jakt- og konkurranseskyting.

Som formann i Norsk Våpeneierforbund har jeg siden forbudet mot konkurransevåpen i kaliber .50 S&W ble innført, påpekt urimeligheten med dette forbudet og måten det ble innført på, til Stortinget, justisministere, politidirektoratet og JD.

JD skal ha honnør for at forbudet er opphevet, fordi det ikke er gode grunner for å videreføre forbudet.

Kapittel 4. Erverv av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon til jakt, sportskyting og samling.

§ 4-2 Erverv av mer enn åtte skytevåpen til jaktbruk.

Politiet bør i forskriften ha med en godkjenningstillatelse som ikke bare krever bruk av skytevåpen med særskilte egenskaper og ettersøk av skadet vilt, for å erverve flere enn åtte jaktvåpen.

Rundskriv 2009/009 fremhever i punkt 3.5.1 Nærmere om behovskravet; at :

” Det er søkeren selv som må dokumentere at hau/han har et reelt behov for skytevåpen.

I punkt 3.5.1.1 Jakt fremkommer det at dersom en søker ønsker å erverve flere våpen enn det som er nedfelt, skal bare gis til søker som kan dokumenter et meget kvalifisert behov.

En jeger vil også kunne erverve våpen utover kvoten såfremt vedkommende har behov for det. Jegere som har behov for ytterligere våpen enn kvoten skal ha mulighet til å erverve flere våpen. Kravet er at vedkommende må dokumentere et meget kvalifisert behov.”

Det bør framkomme i forskriften at det skal vektlegges jegerens spesifikke behov for å erverve flere enn åtte jaktvåpen. Det bør også framkomme at jegere som allerede innehar fler enn åtte jaktvåpen ikke behøver å avhende disse, for å erverve nye våpen.

Jeg vil derfor foreslår følgende tekst:

§ 4-2 Erverv av mer enn åtte skytevåpen til jaktbruk.

Politiet kan gi tillatelse til erverv og innehav av flere enn åtte jaktvåpen, til personer med behov for dette. Det er ikke krav om at personer som innehar flere enn åtte jaktvåpen må avhende våpen, for å få ervervstillatelse på nye.

Erverv av skytevåpen og våpendeler til sportskyting.

Jeg ser det som positivt av det fremkommer klart i forskriften hvilke krav som stilles til opplæring ved erverv av jakt- og konkurransevåpen.

Dette har vært et savn lenge. Til nå er det nærmest opp til det enkelte våpenkontor til å bestemme hvilke kriterier som kreves for erverv av jakt- og konkurransevåpen. Variasjonene har vært store fra distrikt til distrikt.

I § 4-8 *Hvor mange skytevåpen som kan erverves til sportskyting*, fremkommer det helt klare regler for krav til aktivitet. Det blir heller ikke mer synsing fra våpenkontorene om hvor mange våpen man kan erverve til konkurranseskyting med dette forslaget. Forskriften foreslår at det kan gis tillatelse til komplett skytevåpen og våpendeler til hvert godkjent skyteprogram.

Tillatelse til erverv av reserve våpen videreføres.

Erverv av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon til samling.

§ 4-14 Ammunisjonssamling.

Jeg ber JD tilføre i forslag til ny forskrift:

Tidligere innvilgede godkjente tillatelser som ammunisjonssamler skal videreføres.

Samlere av kniver er utelatt i forslaget til ny våpenforskrift, så jeg foreslår at det tilføyes nytt punkt i forslaget.:

Det var, etter tidligere Våpenforskrift, en beskyttelse for kniver som tilhørte en samling. På den måten kunne personer lovlig inneha kniver, som ellers er forbudt, nå etter ny § 3-6. Det var også mulig å innhente politiets skriftlige tillatelse til å være registrert knivsamler. Denne muligheten ble, av uvisse årsaker, borte i forrige Våpenforskrift. Dette har skapt en usikker legal situasjon for personer som reelt er innehavere av en knivsamling, men ikke har en skriftlig tillatelse.

Jeg ser ikke at det skal være behov for en omfattende vurdering av samlerområde, slik § 5-10 legger opp til, her bør skikkethet være kriteriet. Alle personer som innehar våpenkort, eller tilfredsstillt våpenlovens krav til skikkethet, bør kunne få en tillatelse til samling.

Jeg foreslår følgende nye paragraf:

§ 4-15 Knivsamling.

Politiet kan gi tillatelse til å erverve og inneha kniver til samling. En slik tillatelse gjelder kniver, som normalt er forbudt etter § 3-6. Tidligere innvilgede samletillatelser videreføres.

Kapittel 5 andre ervervsgrunnlag.

Forslaget i forskriften setter en begrensning på 15 komplette skytevåpen med tilhørende våpendeler for klubber.

Jeg har utarbeidet og avholdt skytekurs for, dommere, trenere, viderekomne og nybegynnere siden midten av -70 årene. Min erfaring er at det er et varierende behov for klubbvåpen ut fra klubbens medlemstall.

Jeg mener det er klubbene selv som er de beste til å vurdere hvor mange klubbvåpen laget trenger til instruksjon og utleie i 6 måneders perioden før erverv av våpen.

Det er en forutsetning at skyteforeningen oppfyller kravene til sikker oppbevaring.

I høringsnotatet

Kapittel 2. Tillatelse- og meldeplikt for skytevåpen, våpendeler og ammunisjon,

ber Justisdepartementet (JD) om:

*”Flere svartkruttvåpen produsert før 1890 kan skyte ferdigladde patroner. Slike våpen kan derfor ha større skadepotensiale enn svartkruttvåpen som ikke kan skyte ferdigladde patroner. (munnladere og perkusjonsvåpen)
Departementet ber derfor høringsinstansene om innspill på om slike våpen bør omfattes av tillatelse og registreringsplikt.”*

Innspill vedr. replika-svartkruttvåpen som lades med svartkruttpatroner.

Jeg har ervervet og benyttet slike våpen i flere ti år. Det har aldri i mine tanker eksistert begrep som ”*større skadepotensiale*” Hensikten med både perkusjon- og patrongeværer er å skyte en tettest mulig samling i en pappskive.

Et skudds replikapatronvåpen har ikke ”*større skadepotensiale*” enn andre etskudds perkusjon- eller flintlåsvåpen.

Eksempel:

Ett replika langholdsvåpen, Gibbs i kaliber .45 lades med mellom 45 og 60 grains svartkutt med en lang kompresjons blykule, kalibrert til .451.

En replika Sharps 1859/1863 i kaliber 45/70 patron, lades med samme svartkruttladning som et perkusjonsgevær i samme kaliber. Kuletyngden er omtrent den samme for begge våpentyper.

Mao, begge våpen har omtrent samme utgangshastighet og energi.

Våpentyper av disse slag benyttes på avstander fra 50 meter til ca 800 meter.

En musket i kaliber .75 lades med mellom 60 til 100 grain svartkrutt.

Militært minie gevær i kaliber .58 lades med ca 60 grain svartkrutt med hulbasert minie kule i kaliber 58.

Skuddhastighet.

Ladning av enkeltskudds patrongevær, vil selvsagt være noe raskere enn flint- og perkusjonsgevær, men det er ikke store forskjellen i tid på å lade disse våpen i praksis. Svartkruttpatroner må lades på samme måte som en munnlader, men forskjellen er i en hylse på utsiden av våpenet. Svartkruttpatroner er ikke i salg.

Perkusjonsgevær fylles med en ferdig oppmålt kruttladning i løpet med nedsetting av blykula. Går meget raskt med litt trening.

Minie-gevære kan også bruke ferdig ladning med en papirvikling m/krutt rundt blykula som så meget raskt dyttes ned i løpet. Her er det kun prat om sekunder i forskjell mellom et patron- og et perkusjonsgevær, hvis man tenker skuddhastighet.

Likeledes kan det benyttes rundkule m/papirsurret svartkruttladning til musketter.

Da går ladning meget raskt.

Jeg har gjennom medlemskap i flere foreninger som utfører samlinger der men rekonstruerer gamle slag, etc, trent på å skyte raskt med musket og miniegevær. Med trening ligger ikke skudd takten langt etter et patrongevær.

Men med både replika-og originale svartkruttvåpen, er det ingen som har intensjon i å skyte så raskt som mulig. Hurtigskyting inngår ikke i NSU`s programmer.

Alle NSU`s programmer gjennomføres med 13 skudd på en halv time. Unntaket er nasjonale feltstevner. Men der gis det tilstrekkelig tid til å lade på hver standplass. Patron-, perkusjon- og flintvåpen skyter med samme tidsbegrensning.

Konklusjon:

Jeg ser ingen god grunn for å behandle **et skudd patronrifler** m/modell før 1890, som erverves til svartkruttskyting, annerledes enn munnladere.

Munnladere eller våpen beregnet for svartkruttpatroner, med modell år før 1890, har ikke noe stort ”skadepotensiale” og vil ikke komme i konflikt med intensjonen i formålsparagrafen i våpenloven:

Replika repeterrifler beregnet for svartkruttpatroner produsert før 1890.

Selv om originale- og replikavåpen av rifler med magasin produsert før 1890, Winchester f.eks, blir unntatt behovsprøving, vil disse på ingen måte komme i konflikt med våpenlovens § 1.:

§ 1 Formål.

”Formålet med loven er å beskytte samfunnet mot uønskede handlinger med våpen og fremme en trygg våpenbruk.

Skyttere som erverver disse, vil bruke og oppbevare disses på samme betryggende måte som andre våpen.

For å lette forvaltningens behandling av ervervsøknader vedr. svartkruttvåpen, vil jeg anbefale JD , at slik replikavåpen, blir unntatt behovsprøving.

§ 5-5 Erverv av replikavåpen, luft- og fjærvåpen.

I dette punktet kan politiet, uten spesiell behovsprøving gi personer som oppfyller kravene til alder og personlige egenskaper etter Våpenlovens §§ 15 og 16, gi tillatelse til erverv av rifler, hagler, pistoler og muskett som bare kan lades fra munningen. Det samme gjelder for perkusjonsrevolvere som lades i tønne, kammerlader- .....

Fritaket for behovsprøving gjelder likevel ikke for erverv av tønne til revolver eller andre våpendeler som kan gjøre et perkusjonsvåpen om til et patronvåpen.

Forskriftens § 2-3 Skytevåpen som er fritatt for registreringsplikt.

8. Svartkruttvåpen produsert før 1890.

Her bør det tydelig fremkomme at dette gjelder våpen som er produsert for kun å benytte svartkrutt som drivladning. Flere våpentyper produsert før 1890 er produsert kun for å bruke patroner ladet med svartkrutt.

Munnladere er nå i forslaget fritatt for behovsprøving, men er registreringspliktige.

Så lenge våpentypen er beregnet for bruk med svartkrutt ammunisjon og med modell år før 1890, skal disse behandles som munnladere produsert før 1890.

Mange revolvere produsert før 1890 er kun produsert for drivladning med svartkrutt og kommer innunder bestemmelsen om fritak for registreringsplikt.

Tønner produsert før 1890, som kan benyttes i perkusjonsrevolvere produsert før 1890, må komme i samme kategori som foreslås i Forskriftens § 2-3, , og er fritatt for registreringsplikt.

Krav til personlige egenskaper.

§ 7-6 Utfyllende forutsetninger for vurdering av en persons skikkethet.

Forskriften henviser her til våpenlovens 16 førsteledd:

”Politiet kan bre gi tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen, våpendeler og ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7 til personer som oppfyller krav til vandel og edruskap, og som ikke av andre grunner er uskikket. Med uskikket etter første punktum menes helsemessige forhold osv...”

Ved vurdering av en våpeneiers helsemessige forhold vil jeg påpeke at politiet må forholde seg til helsemyndighetene som er faginstans på område helse. Dette må klart fremkomme i forslaget til ny våpenforskrift. Det kan ikke overlates en forvaltningsperson å bedømme en persons helsetilstand.

Godkjenning av skytter- og våpensamlerorganisasjoner og teknisk skyteprogram.

I våpenforskriftens forslag, § 8-6 utfyllende regler for godkjenning av skytterorganisasjoner, foreslås det at:

6- Har minst 10 lokallag.

Min vurdering er at det er urimelig å kreve en viss mengde lag for å danne nye organisasjoner. Alle nye organisasjoner starter i det små og vokser etter hvert. Jeg ser at dette kan være et hinder for utvikling av nye sportsgrener og foreslår at punkt 6, fjernes.

§ 8-7 Godkjenning av skyteprogram for godkjente skytterorganisasjoner.

Jeg er sterkt i mot at våpenforvaltningen skal blande seg bort i hvilke idrettsgrener et godkjent skytterforbund vil approbere, og ber JD fjerne dette forslaget. Det forutsettes at forbundenes tillatte våpentyper skal benyttes.

Kapittel 11 Forvaltning, kontroll og tilbakekall av våpentillatelse.

I § 11-3 *Kontroll med våpentillatelse for sportsskyttere med spesiell tillatelse*, foreslås det i forskriften, at de som har tillatelse til å erverve og inneha våpenmagasin etter § 2-5 eller halvautomatiske rifler etter § 4-4, skal hvert femte år sendes et oversikt over gjennomførte skytekonkurranser i den skytesporten som har gitt grunnlag for tillatelsen til det politidistrikt vedkommende er folkeregistrert.

Jeg vil her henwise til tidligere praksis, - rundskriv 2009/009 – 3.5.1.2.3 – *presisering av behovskravet*, - når det gjelder aktivitetsnivået til jegere og skyttere som har vært aktive over tid, men har fått et lavere aktivitets nivå pga alder, familieforhold etc. :

” Direktoratet vil imidlertid bemerke at det etter direktoratets praksis har blitt akseptert at skyttere som har vært aktive over lengre tid, og som opprettholder sitt medlemskap i en skytterforening samt sin forbundstilknytning, ikke automatisk skal få sitt våpenkort tilbakekalt selv om vedkommende i noen tid ikke er aktiv skytter eller holder et noe lavere aktivitetsnivå. Det må i disse tilfellene foretas en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle vurdert ut fra den aktivitet som den enkelte tidligere har utvist samt avklares om vedkommende har planer om å gjenoppta skytingen innen rimelig tid.

Likeledes bes politiet være tilbakeholdende med å tilbakekalle våpenkortet fra skyttere som har vært aktive over lenger tid, men som på grunn av alder eller andre grunner som f. eks helseproblemer ikke lenger opprettholder sitt tidligere aktivitetsnivå. Det forutsettes imidlertid også i sistnevnte tilfelle at medlemskapet i den lokale skytterforening samt forbundstilknytning opprettholdes og at vedkommendes helsetilstand ikke er av en slik art at våpenloven § 10 tredje ledd (manglende evne til sikker oppbevaring) kommer til anvendelse.”

En slik bestemmelse har ingen ting med å trygge samfunnet for uønskede hendelser med våpen og vil heller ikke fremme en trygg våpenbruk.

Jeg ber JD fjerne dette forslaget om å sende en oversikt etter 5 år over gjennomførte skytekonkurranser i den skytesporten som har gitt grunnlag for tillatelsen til det politidistrikt vedkommende er folkeregistrert.

Hjemmebesøket

I *Innstilling 146 L (2017 -2018) Innstilling til Stortinget fra Justiskomiteen Prop 165 L (2017 -2018). Innstilling fra justiskomiteen om Lov om våpen , skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (våpenloven)*

viser komiteen til under kapittelet, *Kontroll med våpentillatelser*, at det foreslås en lovfestet plikt for politiet å føre kontroll med tillatelsene og at politiet også har rett til å sjekke om våpen oppbevares betryggende i våpeneiers bolig.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, tok ikke hensyn til JD presisering;

”direktoratet presiserer at det er bare i egenskap av forvaltningsmyndighet at politiet kan gjennomføre kontroll hos den enkelte våpeneier etter disse bestemmelser.”

men var glade for at politiets plikt til å føre kontroll lovfestes.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet er de eneste som viser til at kravet om forhåndsvarsling av politiets kontroll av oppbevaring i privat bolig er utelatt i lovteksten § 30 femte ledd.

Det var kun disse medlemmer som ikke kunne akseptere at politiet sin kontroll av oppbevaring av våpen og ammunisjon gjennom lovteksten skal få lovhjemmel til å kunne gå inn i hjemmet til folk uten forhåndsvarsel.

I gjeldende våpenlov, *Kapittel 8 – kontroll med tildelte tillatelser, § 30 Politiets kontroll*, har lovgiver fraveket JD's bemerkning om at det er kun som forvaltningsorgan politiet kan komme inn i det private hjem.

Den nye våpenloven har også utelatt i teksten at det skal gis et forhåndsvarsel før kontrollen.

”For å gjennomføre kontroll med om kravene for oppbevaring etter § 19 andre ledd er oppfylte, kan politiet kreve tilgang til innehaver sin private husstand i samsvar med de vilkår som er fastsatt i medhold av § 41 nr. 28.”

Det er ingen tvil om at politiets våpenoppbevaringskontroll, hjemmebesøksparagrafen, ble vedtatt med følelser i 1998 etter drapene i Austbø i mars samme år.

Før drapene på to polititjenestemenn i Austbø, var det ikke flertall for politiet som kontrollorgan, blant Justiskomiteens medlemmer.

Etter drapene skiftet Kristelig Folkeparti mening og stemte for hjemmebesøket.

NV så konflikten med Grunnlovens § 102 og Den europeiske menneskerettighetskonvensjon med politiet som får tilgang til våre private hjem og engasjerte Jussprofessor Johs. Andenæs, som gjennomgikk hele lovforslaget om politiet som kontrollorgan og han konkluderte slik:

Resultatet av min gjennomgåelse er altså at det foreliggende lovforslag står i et tvilsomt forhold til grl. § 102,

og at det neppe lar seg forene med Den europeiske menneskerettighetskonvensjon.

Min konklusjon blir derfor klar:

”Lovforslaget om politiets kontroll kontrollorgan ovenfor private, bør ikke vedtas.”

Slik loven var utformet før 3.4.1998, begrenset Straffeprosessloven politiets mulighet for å komme inn i våre private hjem. Straffeprosessloven har klare bestemmelser for når politiet kan ta seg inn i våre private hjem. Det må foreligge mistanke om at noe kriminelt har skjedd, før politiet gis adgang til våre private hjem.

Politiet må gå veien om retten for å komme inn i det private hjem.

Med lovforslaget 3.4.1998 gjelder ikke straffeprosessloven for lovlydige våpeneiere.

Lovgiver, Stortinget, så i hvert fall noe av faren med denne bestemmelsen, slik at lovgiver vedtok at det måtte foreligge et forhåndsvarsel i lovteksten før politiet kunne komme inn i det private hjem.

I våpenloven som nå er gjeldene, er den ufravikelige bestemmelse om forhåndsvarselet fjernet fra loven.

Det er på dette tidspunkt vanskelig å forandre lovteksten, men jeg vil på det sterkeste be JD forandre teksten i forskriftsforslaget, fra å sende et varsel til et at det blir forkynt.:

**Forhåndsvarselet må forkynnes for våpeneieren
før våpenoppbevarings kontrollen kan gjennomføres.
Våpeneieren bekrefter tidspunktet for kontroll.**

På denne måten er våpeneieren garantert varslet.

Brev, E-post eller SMS har lett for å bli borte, eller kommer ikke fram.

Det er i alle årene etter 1998 vært store diskusjoner vedr. politiet som kontrollorgan.

Saken har vært behandlet i Høyesterett. Høyesterett slo fast i dommen at forhåndsvarselet måtte være med i lovteksten.

(47) Den annen innskrenkning følger direkte av ordlyden i § 27a annet ledd: Kontrollen skal bare gjennomføres etter forhåndsvarsel. Dette forhåndsvarselet skal i henhold til våpenforskriften § 22-5 « være mottatt av innehaveren av våpenkortet minst 48 timer før kontrollen finner sted ». Det er opplyst at bestemmelsen forstås slik at varselet skal være kommet til våpeneierens kunnskap innen denne fristen. I praksis skjer dette oftest slik som ved varselet til A, hvor det ble invitert til telefonkontakt for nærmere avtale om et bestemt tidspunkt.

(48) Bestemmelsen om forhåndsvarsling gir for det første den som skal kontrolleres, både mulighet til å sørge for at våpenoppbevaringen skjer på riktig måte og til å rydde av veien gjenstander som han ikke ønsker at politiet får mulighet for å iakttå i hjemmet på sin vei til eller fra våpnene. Men varselet har også en annen virkning: Det gir både våpeneieren og andre i husstanden mulighet for å innstille seg mentalt på det hjemmebesøk som er i vente. Dermed reduseres den utrygghet og frykt som et uvarslet besøk fra politiet lett kan være forbundet med, og som forbudet i Grunnloven § 102 er ment å skåne borgerne for. Samtidig bidrar forhåndsvarselet til å synliggjøre at formålet med besøket ikke er å etterforske en mistanke om ulovlige forhold, verken med hensyn til oppbevaring av våpen eller av annen art. ”

Høyesterett innså også at politiet som kontrollorgan er problematisk ovenfor lovlydige personer og har en helt annen påvirkning ovenfor befolkningen enn andre forvaltningsorgan. Høyesterett slår fast at :

”våpeneieren og andre i husstanden som får besøk av politiet, må gis en mulighet for å innstille seg mentalt på det hjemmebesøk som er i vente. Dermed reduseres den utrygghet og frykt som et uvarslet besøk fra politiet lett kan være forbundet med.”

Etter år med diskusjoner om politiet som kontrollorgan, presiserte endelig Justisdepartementet i rundskriv 2009/009 at det kun er som forvaltningsmyndighet politiet kan foreta våpenoppbevaringskontroll:

punkt 3.10 Privat oppbevaring av skytevåpen og ammunisjon,

”Direktoratet presiserer at det er bar i egenskap av forvaltningsmyndighet at politiet kan gjennomføre kontroll hos den enkelte våpeneier etter disse bestemmelser”.

Rapporten til Jussprofessor Andenæs er like gyldig i dag som i 1998. Jeg opprettholder påstanden at lovforslaget med politiet som kontrollorgan, fremdeles står i et tvilsomt forhold til grl. § 102, og at det neppe lar seg forene med Den europeiske menneskerettskonvensjon.

Politiet som kontrollorgan av våpenoppbevaring hos private, må fjernes.

Sekundært må Justisdepartementets presisering :

”Direktoratet presiserer at det er bare i egenskap av forvaltningsmyndighet at politiet kan gjennomføre kontroll hos den enkelte våpeneier etter disse bestemmelser”.

inntas i forskriften.

Jeg vil foreslår følgende ny tekst:

§ 11-6 Kontroll med oppbevaring i privat bustad

Politiet må sende forhåndsvarsel før de kan føre kontroll med oppbevaring av skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon i privat bolig. Forhåndsvarselet må være forkynt vedkommende lisensinnehaver minst 48 timer før kontrollen kan finne sted. Politiet sin kontroll av oppbevaring i privat bolig skal skje på det eller de steder som lisensinnehaveren viser fram som oppbevaringssted for skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon. Mangler det skytevåpen eller våpendeler på oppbevaringsstedet i forhold til det som er registrert hos lisensinnehaveren, skal vedkommende opplyse om hvor gjenstandene er, og gis en kort frist til å fremvise de aktuelle skytevåpen eller våpendeler for kontroll.

Ved denne kontrollen stiller politiet som forvaltningsmyndighet.

Kapittel 14 Overgangsregler.

Forbud om å inneha halvautomatiske rifler / våpentyper som tidligere var lovlig å erverve og inneha, og som må innleveres, må gis en kompensasjonsordning slik det foreslås i Innstilling 146 L (2017 -2018) Innstilling til Stortinget fra Justiskomiteen

Prop 165 L (2017 -2018). Innstilling fra justiskomiteen om Lov om våpen , skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (våpenloven) :

”Stortinget ber regjeringen sørge for at eventuelle fremtidige forbud i forskrifts form mot enkelte halvautomatiske riflemodeller som er tillat til brukt på jakt, ikke skal gjelde allerede tildelte tillatelser. De nærmere overgangsreglene, jf. forslaget til ny våpenlov § 43 annet ledd, må gi en reell mulighet for at eiere av våpen som blir forbudt, kan få beholde disse så fremt de er lovlig ervervet innen ikrafttredelsestidspunktet for eventuelle kommende forbud.”

”Stortinget ber regjeringen innføre en kompensasjonsordning for våpeneiere som rammes av forbudet mot enkelte typer halvautomatiske rifler dersom forbudet gis tilbakevirkende kraft”

Det fremstår som urimelig at det ikke skal gis en kompensasjonsordning dersom det blir forbudt å eie eller omsette våpentyper som politiet har tidligere innvilget ervervstillatelse på. Selv om det gis tillatelse til å inneha slike våpen som er lovlig ervervet før et forbud, blir det umulig å få omsatt våpenet og våpeneieren vil lide et stort økonomisk tap. Jeg foreslår at forskriften tar inn et punkt der en kompensasjonsordning blir nedfelt for slike våpentyper.

§ 14-1 Overgangsregler.

Personer som innehar våpen eller våpendeler, som blir forbudt etter ikrafttredelse av Våpenloven, og som leverer disse til politiet, skal ha full erstatning.

Gebyrer.

§ 12-2 Gebyr for utføring av tillatelse eller godkjenning.

JD vil til de grader påføre oss jegere og konkurranseskytterer gebyrer som ikke hører hjemme i vårt skytemiljø i forslag til ny våpenforskrift.

Som skytter kan jeg på ingen måte akseptere disse gebyrene. Våre jakt og konkurransevåpen er forholdsvis dyre i innkjøp. Forbruk av ammunisjon, krutt og ladekomponenter samt reparasjoner og våpeninnkjøp generer 25 % moms til Staten.

Dette er mer enn nok.

Jeg kan heller ikke akseptere at det skal kreves ett gebyr for hvert våpen når det leveres inn flere søknader samlet fra en våpensøker.

Den gamle bestemmelsen om at det kun skal betales et (1) gebyr pr. innlevering, uansett antall jakt- eller konkurransevåpen det søkes om, MÅ tas inn i forslaget til ny våpenforskrift.

Jeg ser det som helt nødvendig å kommentere samtlige 16 punkter i forslaget om gebyrer. Forslaget til så mange nye gebyrer gir et særdeles dårlig inntrykk av JD's forhold til våre jegere og konkurranseskytterer.

Disse gebyrene har ingen ting med lovens intensjon om å beskytte samfunnet mot uønskede handlinger med våpen og fremme en trygg våpenbruk.

Derimot er dette til stor irritasjon ovenfor alle som har våpen som levebrød, fritidsaktivitet, jakt og konkurranse.

Ved gjennomgang av forslaget til ny våpenforskrift har JD kommet med mange gode og veloverveide forslag til vår jakt og idrett, men med disse gebyrene kommer Departementet io et særdeles dårlig lys blant våre jegere og konkurranseskyttere.

**Jeg ser helst at alle avgifter fjernes fra forskriften,
men subsidiært, at dagens ordning opprettholdes.**

Behandling av ervervssøknader.

Dagens situasjon med uholdbare lange behandlingstider av våpensøknader ved landets våpenkontor, må løses. Det er ikke rimelig at en våpensøker må vente i månedsvis for å få godkjent en våpensøknad.

Er våpensøknaden korrekt utfylt med de dokumentasjoner som kreves, politiets kontroll med skytterens vandel er i orden, skal ikke behandlingstiden være på flere måneder.

I dagens digitale samfunn, må det være en oppgave for JD å få ervervssøknader over på et digitalt system.

Det er på tide at våpenforvaltningen får på plass et digitalt system for å erverve jakt- og konkurransevåpen. Dette vil lette forvaltningens behandling av ervervssøknader.

Våpenloven

Jeg har merket meg at det i høringsnotatet er tatt inn flere punkter med forslag til endringer i Våpenloven.

Jeg vil påpeke at dette ikke hører hjemme i en høring om våpenforskriften, men må tas via Stortinget i egen høring, når et eventuelt nytt forslag til ny våpenlov ønskes lagt fram.

Jeg avviser alle forslag til endringer i Våpenloven som er tatt inn i høringsnotatet.

Ved gjennomgang av høringsnotatet og forslaget til forskrift, slet jeg med å tolke og forstå mange av ord og uttrykk i teksten. Det er ikke tilfredsstillende at et slikt viktig dokument bare skal gis ut på saksbehandlers eget språk.

Jeg forventer at når forskriften er ferdig,
blir sendt ut på begge målføre vi har i Norge,
slik at de som skal bruke forskriften, klart forstår innholdet.

.....
Are Fosjord